

Menighedsplejen og Sjælesørgergerningen i det hele taget. Men hvad man nu end mente fra forskellige Sider, saaledes man som sagt i Fjor i Udvalget om at stemme Bevillingen ud. Ikke desto mindre foresloges den her paa Finansloven igen, og den blev da atter udstemt ved 2den Behandling. I Fjor udtalte jeg som Ordfører baade her og ogsaa paa given Foranledning i Fællesudvalget, at naar Stillingen blev den her i Kjøbenhavn som i det øvrige Land ved Spørgsmaal om en enkelt Kirkebygning, at Planer og Overslag m. v. forelaa, vilde Kjøbenhavn blive behandlet paa samme Maade, som man i øvrigt stillede sig over for den Slags Spørgsmaal i det øvrige Land. Nu foreligger der her til 3dje Behandling et Forslag fra den højtærede Kirkeminister, der gaar ud paa at yde et Tilskud paa 50,000 Kr. til en særlig Kirke i Sct. Johannes søndre Sogn. Dette er skilt ud fra Sct. Johannes Sogn ifølge kongelig Resolution og har vel mellem 24,000 og 30,000 Indbyggere, er altsaa et meget stort Sogn, der staa uden Kirke, i Virkeligheden et alt for stort Sogn. Naar der foreslaas bygget en Kirke der, Planer og Overslag foreligge — de have været Udvalget tilstillede — og Byggegrund er skaffet til Veje ved, at Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse har stillet en Grund til Raadighed ude ved Kommunehospitalet, finder Udvalgets overvejende Flertal, at der er Rimelighed for at skride til en saadan Bevilling paa 50,000 Kr. Nu har man imidlertid her i Kjøbenhavn et Forhold, der ikke er lidet forskelligt fra Forholdene ude i Landet, idet man her i Kjøbenhavn, hvor Kirkerne ifølge Danske Lov ere selvejende, paaligner til Kirkernes Vedligeholdelse, og man har fortolket D. L. saaledes, at denne Paaligningsret ogsaa kan udstrækkes til Bygning af nye Kirker, en Fortolkningsmaade, jeg slet ikke fatter Rigtigheden af. Man har baaret sig saaledes ad, at man, hvor man har villet have et nyt Sogn, har bygget Kirken ved Laan paa en eller anden Maade, og naar man først havde Kirken, paalignede man Sognet. Hele denne Fremgangsmaade, der er i høj Grad tvivlsom, har Udvalget ikke kunnet ønske praktiseret ved denne Lejlighed. Det har ment, at det var bedst at tage Forvaring imod, at Komiteen, naar man herfra bevilegede 50,000 Kr. til denne Kirke, og der manglede en Del af Byggesummen, da laaner denne Del og siden paaligner Omkostningerne paa Sognet. Det har sikkert heller ikke været Mening, og Udvalget med Undtagelse af et enkelt

Medlem foreslaar derfor Underændringsforslag under Nr. 100. Det er i øvrigt et Ændringsforslag, der stemmer godt med et lignende Forslag, som blev vedtaget i Samlingen 1886—87, da man ligeledes stod over for en Bevilling til en kjøbenhavnsk Kirke. Da tog Tinget ganske det samme Forbehold mod en Paaligning paa det særlige Sogn. Siden Ændringsforslagslisten er gjort færdig i Udvalget, har den højtærede Kultusminister forelagt et særligt Lovforslag her i Tinget — der jo ikke er til Behandling i Dag, og som jeg derfor ikke videre skal berøre — om en særlig Paaligning paa Kjøbenhavn. Jeg skal blot bemærke, at med Hensyn til dette Forslag maa Udvalget forbeholde sig sin fri Stilling. Derved, at man giver denne Bevilling, er intet afgjort om, hvorvidt man vil tiltræde Lovforslaget eller ikke. Udvalget mener at staa frit, og det høje Ting maa selvfølgelig ved at tiltræde denne Bevilling ogsaa staa frit. I øvrigt kommer Lovforslaget jo senere til Behandling her i Tinget. Jeg skal blot her om det kjøbenhavnske Kirkespørgsmaal gøre en Bemærkning for egen Regning, som falder i god Traad med, hvad jeg sagde i Fjor, at min Sympati langt mere gaar i Retning af det Arbejde, Kirkeudvalget udøver ved helt frit, uden Henvendelse til Statskassen eller Kommunalbestyrelsen, at indsamle Penge til Opførelse af smaa Kirker og Indrettelse af smaa Sogne. Jeg tror, at Folkekirken som Folkekirke egentlig vilde staa sig bedre ved at gaa denne Vej, thi jeg tror, at man ved disse Bidrag, som man kræver ind trindt omkring fra de andre Sogne — i Modsætning til, hvad der finder Sted i det øvrige Land — og som man endda kræver ind fra Folk, som ere Modstandere af Kirken, i Virkeligheden skader Folkekirken som saadan saa meget, at Præsterne have ondt ved i mange Prædikener at oprette, hvad der er ødelagt ved saadanne tvungne Bidrag. Jeg tror ogsaa, at den danske Folkekirke som Folkekirke vil være stærk nok til at tage sig af Kirkesagen i Kjøbenhavn og udrette, hvad der i den Henseende bør udrettes. Det er imidlertid kun min personlige Anskuelse, jeg benytter Lejligheden til at udtale her. Stillingen er saadan, at der her foreslaas en Bevilling paa 50,000 Kr. med den Udtalelse, at man ikke ønsker Paaligning paa det enkelte Sogn, og Tinget maa selvfølgelig ved sin Afstemning fremdes staa frit over for Spørgsmaalet om Paaligning ved særlig Lov. — Forslaget under Nr. 101 gælder en Bevilling til Leje af foreløbige Lokaler ovre i Aarhus, Indbin-